

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ
ΤΙΣ ΧΑΜΕΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΜΑΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΤΟΣΑ ΦΩΤΑ

ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΣΤΕΚΙΟΥ 'ΝΑΔΙΡ'
#1

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2005

Ήδη ο απειλητικός ουρανός, απλώνεται σκοτεινά και σιωπηλά...
(Ρ. Νοβατόρε, ιταλός ατομικιστής αναρχικός, 1890 - 1922)

Όλα τα ωραία πράγματα κάποτε τελειώνουν... Πόσο μάλλον τα άσχημα. Κι όσο για τον μισητό κόσμο της εξουσίας και του θεάματος, μόνο οι καθ' επάγγελμα διαφημιστές του στηρίζουν πλέον πάνω του τις ελπίδες τους, για να γκρεμιστούν μαζί του εκεί που ανήκουν: στους σκουπιδοτόπους της ιστορίας! Δεν σκοπεύουμε να διατυμπανίσουμε, όπως έσπευσαν στο παρελθόν πολλές 'φωτεινές πρωτοπορίες', το τέλος του εξουσιαστικού πολιτισμού. Το σάβανό του υφαίνουν οι εξεγερμένοι προλετάριοι που ξαναβρίσκουν την έμπρακτη κριτική, δηλαδή την καταστροφή, του παλιού κόσμου, και που τώρα την εφαρμόζουν με μια πρωτόγνωρη και παιγνιώδη λύσσα. Από τη λεηλασία της βυθισμένης Νέας Ορλεάνης, στο λαμπάδιασμα του Παρισιού, κι από κει στην τσετσενική εκδοχή της 'αυτονομίας', την φλογισμένα θερμή υποδοχή του Μπους, επίσημου εκπροσώπου του παγκόσμιου κεφαλαίου, στην Αργεντινή και την υποδειγματική ιρακινή αντίσταση, μέχρι τις άπειρες εστίες του ταξικού-κοινωνικού πολέμου όπου γης, η άρνηση του κράτους και του κεφαλαίου και των θεσμών τους (εργασία, αυτοκίνητο, κατανάλωση, εκπαίδευση κλπ), ανθίζει πιο αδίστακτη και πιο ανεξέλεγκτη - και γι αυτό ελπιδοφόρα αλλά και κατασυκοφαντημένη - παρά ποτέ. Μακριά από τον οχετό των ειδικών και των πολιτικάντηδων, των ρεφορμιστών ηγετών και των παπάδων, των κομματικών μαντριών κι όλων όσων συνηθίζουν να μιλούν για λογαριασμό άλλων. Μόνο μίσος θα προσφέρει απλόχερα σ' αυτό το σκυλολόι, η παγκόσμια επανάσταση.

ΤΡΙΑ (ΑΚΟΜΗ) ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

(κείμενο που μοιράστηκε κατά την κατάληψη του στεκιού στις
22/4/2005)

I

Η ύπαρξη άδειων χώρων που ρημάζουν ενώ σε διαφορετικές συνθήκες θα αποτελούσαν μέρη ωφέλιμα και δημιουργικά, είναι αναπόφευκτο προϊόν της αποσύνθεσης μιας κοινωνίας αλυσοδεμένης στα ηνία της ιδιοκτησίας, της εκβιαστικής οικονομίας, και των κρατικών θεσμών. Αναλόγως, η κατάληψη εκ μέρους μας του χώρου αυτού, προέκυψε ως αναπόσπαστο κομμάτι της πλήρους αμφισβήτησης του συνόλου της κοινωνικής ζωής κι έμπρακτης εναντίωσής σ' ό,τι την κρατάει δέσμια.

II

Αν δεν μπορούμε ν' απαλλάξουμε τα έργα μας από κάθε καταναγκασμό, περισσότερο απ' όσο μπορούμε ν' απαλλαγούμε οι ίδιοι, μπορούμε πάλι να τα κάνουμε τόσο ελεύθερα όσο είμαστε κι εμείς. (Μαξ Στίρνερ)

Στην κατάληψη θα λειτουργήσει στέκι (καφενείο, βιβλιοθήκη, εργαστήριο, χώρος προβολών-εκδηλώσεων-συζητήσεων κλπ) ενώ την ευθύνη της λειτουργίας του θα έχει ανοιχτή συνέλευση. Εννοείται πως η διασφάλιση της ύπαρξης του στεκιού ως ανταγωνιστικό προς την κυρίαρχη και αποκλειστική πραγματικότητα (της «διασκέδασης» με αντίτιμο, των καταναλωτικών εκτονώσεων, των σερβιτόρων που εκτελούν διαταγές πελατών, της λεηλασίας του δημόσιου χώρου από μαγαζάτορες και μπάτσους, της μισθωτής σκλαβιάς και της γενικευμένης μιζέριας) εισάγει έναν αποκλεισμό: φασίστες, κομματόσκυλα (ή κουτάβια), και λοιποί αυτόκλητοι ή επαγγελματίες υπερασπιστές του γερασμένου κόσμου της εξουσίας δεν έχουν θέση εδώ.

III

...Οι άλλοι ακολουθούσαν χωρίς να σκέφτονται τους δρόμους που είχαν μια για πάντα μάθει, προς τη δουλειά τους, προς το σπίτι τους, προς ένα μέλλον που είχε προβλεφτεί. Γι αυτούς, το καθήκον είχε ήδη γίνει συνήθεια και η συνήθεια καθήκον. Δεν έβλεπαν την ανεπάρκεια της πόλης τους.

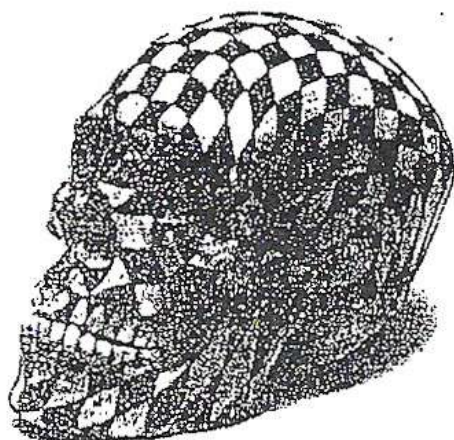
Θεωρούσαν φυσική την ανεπάρκεια της ζωής τους. Θέλαμε να ξεφύγουμε απ αυτό το πάγωμα αναζητώντας μια άλλη χρήση του τοπίου της πόλης, αναζητώντας καινούρια πάθη... (Γκυ-Ερνέστ Ντεμπόρ)

Το «να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας» σημαίνει να επανακτούμε κομμάτια του σύμπαντος μας από «τα καθιερωμένα», δηλαδή την αυθαίρετη διαχείριση από άλλους, ενώ ταυτόχρονα επισπεύδουμε την ημερομηνία λήξης τους. Η καθημερινή πρακτική της ελευθερίας είναι η αυτοοργάνωση του χωροχρόνου της ύπαρξής μας.

[Σημ. Το στέκι βρίσκεται στο ισόγειο της Β φοιτητικής εστίας Θεσσαλονίκης (ανηφορίζοντας ευθεία πάνω απ το ΑΧΕΠΑ, στις 40 εκκλησιές) και πλέον είναι ανοιχτό (τουλάχιστον) κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Κυριακή από τις 7μμ]

Ο θεός δεν υπάρχει και δεν μπορεί να υπάρξει. Αν υπήρχε θεός, όλη η εξουσία θα ήταν δική του κι εξαιτίας της εξουσίας του εγώ δεν μπορώ. Αν δεν υπάρχει, τότε όλη η εξουσία είναι δική μου κι είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω το αυτεξούσιο. Είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω την απιστία. Ο άνθρωπος το μόνο που έκανε ήταν να εφεύρει τον θεό, για να ζει χωρίς να σκοτώνει τον εαυτό του. Σ' αυτό έγκειται η παγκόσμια ιστορία ως τα τώρα. Εγώ μονάχα, για πρώτη φορά, δεν θέλησα να εφεύρω τον θεό. Ας το μάθουν μια για πάντα!

Λόγια του Κυρίλωφ, των 'Δαιμονισμένων' του Ντοστογιέφσκι

ΟΥΤΕ ΘΕΟ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΛΛΑΔΑ:

9 Οκτώβρη: Το «Μέτωπο Απελευθέρωσης της Γης» αναλαμβάνει την ευθύνη για το χτύπημα με 'γκαζάκια' στη Θεσσαλονίκη, σε φορηγάκι - συνεργείο μετρήσεων γεωργικών προϊόντων της «Pioneer hi-bred Hellas» θυγατρικής της «Dupont», κολοσσού στο χώρο των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών. Οι ζημιές ανέρχονται σε 80.000 ευρώ.

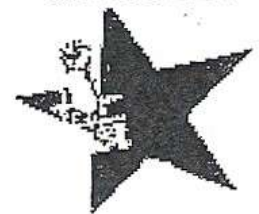
10 Οκτώβρη: Δικάζονται στη Σαλονίκη 6 από τους συλληφθέντες των συγκρούσεων του Ιούνη του 2003. Καταδικάζονται οι 5 από τους 6 σε ποινές έως τα 2 χρόνια με αναστολή. Σε συγκέντρωση αλληλεγγύης είχαν καλέσει μεταξύ άλλων, μαζί με την Αναρχική Αρχαιοθήκη Θεσσαλονίκης και άλλους/ες συντρόφους/ισσες και σύντροφοι από το στέκι (Ναδίρ) με πανώ όπου αναγραφόταν: οι κοινωνικοί αγώνες δε δικάζονται - δε φυλακίζονται - ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ.

11 Οκτώβρη: Σύλληψη 5 αναρχικών σε άλσος στην Αθήνα μετά από επίθεση μπάτσων. Κατηγορούνται για εμπρησμό καμερών επιτήρησης.

14 - 15 Οκτώβρη: Πραγματοποιείται διήμερο αλληλεγγύης στην κατάληψη Ματσάγγου στο Βόλο, που απειλείται με έξωση, με κατάληψη κτιρίου του πανεπιστημίου του Βόλου και εκδηλώσεις, στην πορεία που ακολουθεί, σύμφωνα με τοπική εφημερίδα, κουκουλοφόροι επιτίθενται σε περιπολικό και κάμερες.

22 Οκτώβρη: Επίθεση στο αστυνομικό τμήμα Ακροπόλεως στην οδό Λεωχάρους, από περίπου 20 άτομα που πέταξαν βόμβες μολότωφ, ενώ επέβαιναν σε μοτοσυκλέτες. Κάηκαν 6 οχήματα της Ελ.Ασ. και μια μοτοσυκλέτα, ενώ ζημιές προκλήθηκαν στο κτήριο. Η ανάληψη ευθύνης σε εφημερίδα αναφέρει πως το χτύπημα έγινε ως 'ελάχιστη ένδειξη αλληλεγγύης στους αγωνιστές Καρασαρίνη, Καλαϊτζίδη, Ασπιώτη' (προφυλακισμένοι για την υπόθεση των απαλλοτριωμένων ασπίδων των ΜΑΤ).

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ
ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ!

Οκτώβρης: 47 πρόσφυγες, 27 Ιρακινοί και 20 Πακιστανοί κρατούνται στο «Κέντρο Υποδοχής Προσφύγων» Βόλου από τις 29 Σεπτέμβρη, οπότε και εγκαταλείφθηκαν από τους δουλεμπόρους κοντά στη Σκόπελο. Εκκρεμεί απόφαση απέλασης εναντίον τους...

ΗΠΑ:

15 Οκτώβρη: Βίαιες συγκρούσεις ξεσπούν όταν η αστυνομία εμπόδισε νεολαίους να διαλύσουν φασιστική συγκέντρωση του Εθνικού Σοσιαλιστικού Μετώπου (Οχάιο). Τελικά η συγκέντρωση ακυρώθηκε για να μετατραπούν και πάλι οι μπάτσοι σε αλεξικέραυνο της συσσωρευμένης οργής.

Οκτώβρης: Μετά την αιματηρή καταστολή των εξεγερμένων της Νέας Ορλεάνης, η νεκρόπολη φτιασιδώνεται για να υποδεχτεί τις πολυεθνικές που ανέλαβαν την ανοικοδόμησή της, στα πρότυπα του Λας Βέγκας, ως μια οργιαστική νησίδα συγκέντρωσης πληρωμένων διασκεδάσεων, ξενοδοχείων, καζίνο, θεματικών πάρκων και δε συμμαζεύεται. Ανάλογες συμπυκνωμένες μητροπολιτικές δομές απαντούν σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, στα πρόθυρα των μεγαλουπόλεων όπου οι πιο προνομιούχοι μπορούν να καταναλώσουν λίγες στιγμές ξεγνοιασιάς και χαλάρωσης, προτού επιστρέψουν στην κόλαση των καθημερινών καταναγκασμών.

ΙΡΑΚ:

5-30 Οκτώβρη: Ο αμερικανικός στρατός κατοχής εξαπολύει τη σφοδρότερη, ως τώρα, επίθεσή του. Οι Ιρακινοί απαντούν με εκτελέσεις κρατικών αξιωματούχων και μπάτσων. Στις 15 γυναίκα - καμικάζι ανατινάσσεται σε αμερικάνικο σημείο ελέγχου σκοτώνοντας 11 στρατιώτες. Στις 19 οι αντάρτες σκοτώνουν 2 πεζοναύτες, ενώ άλλοι 5 σκοτώνονται από εκρήξεις βομβών τις επόμενες μέρες.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ:

Οκτώβρης: Συνεχίζονται οι, ενορχηστρωμένες από το κράτος, επιθέσεις ισραηλινών εποίκων με την υποστήριξη του στρατού σε κατοικίες παλαιστινίων. Παράλληλα πραγματοποιούνται διαδηλώσεις ενάντια στο τείχος, και συγκρούσεις ένοπλων παλαιστινίων με μονάδες του ισραηλινού στρατού και εποίκους.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ:

15-20 Οκτώβρη: Σε επιθέσεις των ανταρτών ταλιμπάν, πέφτουν νεκροί αμερικανοί μισθοφόροι και ντόπιοι στρατιωτικοί - στυλοβάτες του καθεστώτος, καταστρέφονται υπηρεσιακά οχήματα του στρατού κατοχής.

ΟΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

Ο στρατός σκοτώνει,
μολύνει και σε κάνει
ΜΑΛΑΚΑ

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ
ΣΤΡΑΤΟ!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

'Αυτό που συνθλίβει τους ανθρώπους είναι η ντουλάπα'

(B. Ροζάνωφ, ρώσος μηδενιστής, 1856 - 1919)

'ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΡΕΛΛΟΙ ΚΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ' (Αθήνα 1985, Α Χημείο)

Δεν τρέφουμε αυταπάτες σχετικά με τις επιστήμες και την ταξικότητά τους. Η διάκριση υγιούς και αρρώστου ατόμου [αταβισμός του δίπολου καλού(χρήσιμου) - κακού(βλαβερού)] είναι μια βολική δικαιολογία. Ολόκληρη η θάλασσα του θετικισμού δεν μπορεί να ξεπλύνει το αίμα των εγκλημάτων που έχουν γίνει εις βάρος των κοινωνικά αποκλεισμένων, στο όνομα πάντοτε της (σιχαμερής ιδεολογίας της) προόδου και του κοινού καλού. Δεν είναι τυχαίο, που φορέας κάθε κακού θεωρείται το προλεταριάτο. Είναι αυτό, άλλωστε, που γαμιέται στη δουλειά (αποκτώντας και κληρονομώντας τις ανάλογες ασθένειες, από θρομβώσεις μέχρι καρκίνους...), και που εκτονώνει την ένταση μιας ζωής μισθωτής σκλαβιάς, καταπίεσης και μιζέριας με συχνά αυτοκαταστροφικούς τρόπους. Εδώ προκύπτει και ο ρόλος της ιατρικής γενικότερα, στην ανακούφιση της ασθένειας ώστε το άτομο να καταστεί πάλι παραγωγικό - χρήσιμο για την κυρίαρχη τάξη. Με ελάχιστη απόκλιση παρόμοιο ρόλο παίζουν όλες οι συναφείς επιστήμες. Η ξεφτίλα της ψυχολογίας όμως πάει πολύ παραπέρα. Περνάει από τον Γκέμπελς, μαικήνα της 'ψυχολογίας της μάζας' και ταυτόχρονα υπουργό του Χίτλερ, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και την πλύση εγκεφάλου, για να περάσει στο πλευρό της δημοκρατίας, με τον αγγλοσαξωνικό μπεχαβιορισμό για να φτάσει στον καπιταλισμό των ημερών μας το βιομηχανικό marketing και τα προτρεπτικά ερεθίσματα κατανάλωσης προϊόντων. Παράλληλα, υπηρέτησε αποτελεσματικά την κάθε εξουσία στην καταδυνάστευση των 'εσωτερικών εχθρών' της. Από τα γερμανικά λευκά κελιά που εγκαινίασαν οι αγωνιστές της RAF ως τα ψυχιατρεία - κολαστήρια, όπου 'σωφρονίζονται' χιλιάδες προλετάριοι που δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησαν να προσαρμοστούν στην ορθολογικότητα του καπιταλισμού, την κατ' εξοχήν παράνοια! Ο απεγκλωβισμός τους από τα ψυχιατρικά κελιά δεν αρκεί. Το εξωτερικό περιβάλλον είναι το ίδιο εχθρικό. Η οδύνη της ταξινόμησης των ανθρώπων, της τοποθέτησης τους σε ασφυκτικούς κοινωνικούς ρόλους, όπως τα ράφια της ντουλάπας, παίρνει τέλος μόνο με το γκρέμισμα της ντουλάπας. Κι αυτό σημαίνει ότι 'η επανάσταση θα είναι θεραπευτική'...

ΚΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΙ ΠΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ

Κι' ο θάνατος δεν θα 'χει πια εξουσία,
Γυμνοί οι νεκροί θα γίνουν ένα
Με τον άνθρωπο του ανέμου και του δυτικού φεγγαριού
Όταν ασπρίσουν τα κόκκαλά τους και τριφτούν τ' άσπρα
κόκκαλα
θα 'χουν αστέρια στον αγκώνα και στο πόδι
Αν τρελλάθηκαν η γνώση τους θα ξανάρθει,
Αν βουλιάξαν στο πέλαγος θ' αναδυθούν
Αν χάθηκαν οι εραστές δεν θα χαθεί η αγάπη
Κι' ο θάνατος δεν θα 'χει πια εξουσία.
Κι' ο θάνατος δεν θα 'χει πια εξουσία,
Όσους βαθειά σκεπάζουν οι στροφάδες των νερών
δεν θ' αφανίσει ανεμοστρόβιλος
Κι' αν στρίβει ο τροχαλίας κι' οι κλειδώσεις ξεφτίζουν
Στον τροχό αν τους παιδεύουν δεν θα τους συντρίψουν
Στα σπασμένα τα χέρια τους θα 'ναι η πίστη διπλή,
Κι' οι μονόκεροι δαίμονες ας τρυπούν το κορμί
Χίλια κομμάτια θρύψαλα κι' αράγιστοι θα μείνουν
Κι' ο θάνατος δεν θα 'χει πια εξουσία.
Κι' ο θάνατος δεν θα 'χει πια εξουσία,
Ας μην φωνάζουν πια στο αυτί τους γλάροι
Ας μην σπάζει μ' ορμή στο γιαλό τους το κύμα.
Εκεί που έν άνθι φούντωνε δεν έχει τώρα ανθό
Να υψώσει την κορφή του στο φούντωμα της βροχής
Τρελλοί, μπορεί, και ξόδια, ψόφια καρφιά, μα ιδές,
Φύτρα των σημαδιών τους, να, σφυριές οι μαργαρίτες
Ορμούν στον ήλιο ωσότου ο ήλιος να καταλυθεί,
Κι' ο θάνατος δεν θα 'χει πια εξουσία.

(Ντύλαν Τόμας)

